

ALSÓLENDVAI HÍRADÓ

Előfizetési ára		Felolós szerkesztő, lapfolyónos és kiadó:	Főmunkatárs: Oszeszly M. Victor.
Egész évre	8 K	BALKÁNYI ERNŐ.	Hirdetési egyezség szerint.
Fél évre	4 "	MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.	A nyilrtér soronkint 1 korona.
Negyed évre	2 "		Kéziratokat nem adunk vissza.
Egyes szám ára 20 fillér.			

Tanítógyűlés.

A „Sombathely-egyházmezei róm. kath. tanítótésület” alsólendvai esperesi köre folyó hó 15-én tartotta meg rendes őszi körgyűlését, melyen a tagok, dacára a rossz utaknak — szép számmal vettek részt.

A gyűlés kiemelkedő mozzanatát képezte az a szép óváció, melyet a kör **MURKOVICS JÁNOS** volt elemi iskolai kántortanító s a legutolsó 9 évben állami polgári iskolai tanítónak, mint a kör tiszteltbeli tagjának rendezett azon alkalmából, hogy 40 évi tanítói működése után a jól megérdemelt nyugalmra vonult.

Koller Ferenc körülölké megnyitotta után Tóth Pál a kör jegyzője a következő beszédet üdvözölte Murkovics Jánost:

**Mélyen tisztelt Körgyűlés!
Szeretett Kartársaim!**

Szíves engedelmeikkel, még mielőtt a gyűlés szorosan vett programjának tárgyalását megkezdenék, bátor lesztek figyelmeket pár percre igénybe venni.

Az idő halad. Folyásában, haladásában megállítani nem lehet. — Az ifjú tavasz viruló pompáit a nyár erőteljes, érlelő, alkotó melege, ez az ősz, a hervadás, az elpihenés korszaka váltja fel; majd jön a természet kímálásának, halálának jelképe: a tél.

— Mi más az emberi élet is, mint a természet erre rendszeres változásának hasznos má? Átélik újra ifjúságunkat, utánna következnek a munkálkodás, a hivatás betöltésének ideje, életünk nyara. — De jön az ősz. Munkában kifáradt, elgyen-

gült testünk a nyugalomra, a pihenésre kényszerít bennünket, míg az élet tele, a halál mindent letarol, megsemmisít.

Alig pár hete, hogy a helybeli polgári iskolai tanító-tesület egy szörény kis összejövetel keretében, de annál bensőbb érzelssel ünneplott egy kiváló férfit, egy igazi tanítót, ki fél századot futott meg a tanítói hivatás magasztos, de rögös pályáján s e hosszú, érdeműs nyár után elérkezett életének ősze, a nyugalom, a pihenés ideje. — Murkovics János, ez a férfiú kedves Kartársak!

Hát vajjon mi ne ragadjuk-e meg a kedvező alkalmat, — hogy jól megérdemelt nyugalmra vonulása alkalmával iránta érzett tiszteletűnknek, szeretetűnknek, halás ragaszkodásunknak kifejezést adjunk? Annál is inkább kötelességünk ez, mert hiszen ő jobban sőt egészen a mi táborunkba tartozott, s ennek a körnek sok éven át buzgó elnöke volt, jelenleg pedig nemcsak a körnek, hanem mindnyájunk szívének is tiszteltbeli tagja.

Azt mondom az elébb, hogy az élet tele, a halál mindent letarol, megsemmisít. Nem! Nincs igazam! Mert csak azok mulnak el nyomtalanul, kik életük nyarát, a munka idejét haszontalanul, herék módjára fecsérelték el, de a kik — mint szeretett Murkovics bácsink is — ezen időszakot fáradszatos buzgósággal, a munka szeretetében megköveteltetett szorgalommal, a hivatás pontos és lelkiismeretes teljesítésével, a közjó érdekében tett hasznos cselekedetekkel, embertársai szívének, lelkének nemesisítésével töltik el, azokat a halál nem képes egészen megsemmisíteni, az emlékeiket tovább is élni fog.

Minden pályán szereshet magának az ember maradó érdemeit, de szerintem mégis a tanítói hivatás az, melynek hű, lelkiismeretes és buzgó teljesítése hallhatatlan érdemeket szerez s a jó tanító emléke a tanítványok szívében mindez bizonylan élni fog továbbra is. — S ki volt

jobb, buzgóbb, fáradszatosabb, lelkesebb tanító, mint Murkovics János?

„Urám! — enged meg hivatásodat a kicsinyeknél híven betöltésem.” Így szokott ő foglászkozni, midőn szeretett tanítványai közé lépett. — S kérésre meghallgattatott, mert valóban az Isten hivatását a kicsinyeknél nálánál hibebében, pontossabban, lglkiismeretesebben senki sem teljesíthette. — Ő valóban és jogosan elmondhatja magáról; betöltém hivatásomat. Gyengének érzem magamat arra, hogy az ő működését, érdemeit kelőképpen méltatassam, de feleslegesnek is tartom. Hisz mi, kik itt jelen vagyunk, legnagyobb részt akár közvetlen, akár közvetve szintén tanítványai vagyunk. Szerencsésnek vagyunk tehát ismerni részint saját tapasztalásunkkal, részint pedig hallomásból az ő magasztos működését, sőt még életének fontosabb epizódjait is. Tudjuk, hogy szegény sorsból és nem magyar szülőktől származott s már szegye ifjúságában megkellett kezdenie az életküzdelmet, mert első alkalmassan övegy édes anyját és három testvérét kellett már csekély tanítói fizetéséből eltartania, a mi azonpan őt mégis boldogító érzéssel töltötte el. Tudjuk, hogy dacára szűv születésének, nemcsak hogy a magyar nyelvet megtanulta saját szorgalmából, de szível lelékkel összerofort ez édes magyar hazaval s az Isteni Górványvelés különös rendelése folytán ép az ő anyanyelvén beszélő nemzetiségi vidéken lett a magyarosított buzgó apostola. Tudjuk, hogy nemcsak a kicsinyeknek volt Ő szerettefjes nevelő-tanítója, hanem a felnőtteket is oktatta, tanította minden hasznos dologra. — Mint a zenének kiváló kultiválója és terjesztője nemesítette a sziveket; s hazafias költeményeknek a költemény szelleméhez mért fálbelsőzám dalainál által desztigetete a hazaszeretetet kicsinyekben és nagyokban egyaránt.

De legkiválótképen tudjuk, mert érezzük, hogy tapasztalatainál s kiváló pedagógiai tudá-

Bömböly vad orkán , , ,

Irta: HOLLÓSI SÁNDOR.

Bömböly, vad orkán, dörögj villámos ég,
Egy bűnös angyal pokolba jut ma még!

Öntsd el a földet, bősé felhő oceanán,
Huzag az ég, mint a hóhéher leány!

Tombofjakot csak földetrázó szelek,
Ó, ti merengő, lélekrontó szemek!

Takard el, alkony ezt a rémes harcot,
Ne lássam többé azt a szándékos!

Pokolba véled, gyarló égi élet,
Közel van már a szörnyű végítélet!

Fuvasd hát ördög azt a gázsharsonát,
Viszik a lelkek álommenyasszonyát!

Csalódás.

Irta: OSZESZLY M. VICTOR.

Ísmét egy estendő.
S utána következnek még sok-sok egyhanguan szomorú é; ki tudná számát adni? . . .
A fák levelei ma is ép olyan gázszos zi-

zegéssel hullanak lábaim elé; a költöző madár ma is csak ép úgy más hátul keres; az emberek, a világ mindig a régi, — s tudja Isten mért, mégis olyan üresnek, olyan komornak tetszik az élet nékem.

Nem a világ változott meg; én változtam. Ma hét éve . . .

Ah, akkor még élet volt az énnyém, illatos, virágos; ma, ma már csak árnya ennek.

Ma hét éve . . . Így ősz táján . . . Egy leány élt egyedül nekem . . . Nekem, kit szeretett s aki szerette.

Régen volt az . . . Talán álom, egy szép, egy szomorú . . .

Álom volt, amely vége a felébredés . . . Felébredtem . . .

Hogyan is volt csak? ! . . .

Fiatal voltam, abban a korban, amikor a tavaszban a szerelmet, az őszben az enyészetet, az elmulást láttam.

Még nem szerettem soha senkit. A mindennapi kenyér utáni nehéz küzdelemben nem jutott eszembe, hogy érezek valamit, ha szerelmes párt látok mellettem elhaladni.

S gyszerre, — magam sem tudom, hogyan, — szerelmes kezdtem lenni.

Margit szép volt, fiatal; épen nekem való. Amikor rám nézett először, hosszan, végágyakozva; magam sem hittem volna hirtelenben, hogy ő lesz az én boldogságom és végzetem.

Pedig ő volt mind a kettő.

Ugy kezdődött regényünk, hogy ő virágot ment szedni az illatos rétre; én a szabad természetben gyönyörködtem. S valahogy össztalálkoztunk. Magam sem tudom, mi adott hozzá bűvészként, csak arra kezdtem eszmélni, hogy követem őt lépten-nyomon.

Egy fordulóán, amit szemlől-szembe álltam vele, zavartan ránéztem s olyasfélék hebegtem:

— Bocsnát, kisasszony . . .

— Ő egy lépést tett felém s én ebben a percben úgy éreztem, mintha egy erős kéz szorongatta volna a torkomat; nem bírtam szóhoz jutni. Csak azt a fénylő, két szép kék szemem néztem, egyébe semmit.

— Ön szót valami? — fordult hozzám nyájasan, bátorítva.

— Igen, bocsnát, . . . bocsnásom meg kisasszony, . . . de én úgy vélem, mintha önt már láttam volna valaha . . .

— Lehet, nékem is úgy tetszik, mintha látuk volna egymást . . .

— Színházban, vagy valamely hangversenyen . . .

— Nem, másutt.

Nem sokáig fejtgettem, láttuk-e már egymást. A fiatal szív álmban megfesti az első ideál képt s én csakhamar rájöttem, hogy ugyanilyennek véltem fáltalhatni az első ideált . . . Innen a vonások ismerése.

Aztán én is virágot szedtem, vele együtt t

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. kö-zönség szives tudomására adni, hogy

papirkereskedésemet

foló hó 15-én a Marton-féle új házba helyezem át.

Tisztelettel

BALKÁNYI ERNŐ.

Az elmult rendkívüli száraz nyár folyamán ismét a

=====
KÜKÖLLÖMENTI
=====
Első Szőlőoltványtelep

Tulajdonos: **Caspári Frigyes Medgyes, 95.** Nagy-Küküllőmegye) volt az egyedüli az egész országban, mely oltványait órási mennyiségű, naponta 5 millió liternyi vízzel öntözte, s ennek folytán az egyedüli szőlőtelep, amely ez évben is valóban szép és minden tekintetben kifogástalan minőségű szőlőoltványokat szállít.
Képes árjegyzék számos elismerő levéllel ingyen és bérmentve.

20-3

KISS

szerencséje

NAGY!

Ki még eddig soha szerencsekísérletet nem tett az osztálysorsjátékban, vegyen egy szerencsesorsjegyet **KISS** bankházában, mert

KISS szerencséje NAGY!

Kinek még eddig az osztálysorsjátékban eredménye nem volt, tegyen kísérletet **Kiss bankházában.**

KISS szerencséje NAGY!

Több ezer fél nyert a lefolyt sorsjátékokban nagyobb nyereményeket **Kiss bankházában.**

Az eddigi húzásoknál szerencsénk volt már

háromszor a jutalmat

600.000 kor.-t = 1.800.000

és a legnagyobb főnyereményt

400.000 kor.-t = 400.000

Összesen 4 sorsjegyre

2.200.000

kort igen tisztelt vevőinknek kifizetni.

Minden egyes húzás után közlésezzük a legnagyobb budapesti hírlapokban a nálunk nyert sorsjegyek jegyzékét úgy, hogy mindenki meggyőződhetik, miszerint t. vevőinknek különösen kedvez a szerencse.

Kihuzott nyeremények **azonnal kifizet-**
tetnek.

Kisérelje meg szerencsését **KISS** bankházában mert

Kiss szerencséje Nagy!

A XVII. sorsjáték I-ső osztályának húzása f. é. november 23. és 24-én lesz.

Az I. osztályú sorsjegyek árai:

Egy nyolcad 1 K 50 f. Egy fél 6 K.
Egy negyed 3 „ „ „ „ Egy egész . . . 12 „

Kiss Károly és Társa

a magyar királyi szabadalmazott osztálysorsjáték főelárusító helye.

Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 13.

Sárkány S. Bankháza

Telefon 80-89.

BUDAPEST, VI., Ó-utca 6.

Telefon 80-89.

a magyar királyi szab. Osztálysorsjáték főarúsítója.

Sürgőseim:
Sárkányék Budapest.

Folyó számla: Pesti magyar kereskedelmi banknál és a magyar kir. postatakarépképzőintéknél.

Legmagasabb pénzkölcsönt nyújtok sorsjegyekre és értékpapirokra, bármel elzálogosított sorsjegyeket saját pénzzel kiváltak és ezekre nagyobb kölcsönt adok; letétjegy, zálogjegy beküldendő. Kedvező feltételek mellett a kölcsön részletekben is visszafizethető.

Budapesti és vidéki kereskedőknek, iparosoknak váltóit leszámítolom és könnyen törleszhető váltó és személyhitel nyújtok.

Tisztviselők és katonatisztek amortizációs kölcsönt kaphatnak.

Háztulajdonosok és földbirtokosoknak II-ik és III-ik helyre való betáblázásra azonnal folyósíthatok.

Semmiféle **előleges jutalékot nem kérek** ugyszintén minden levelet, válaszbelégy nélkül is, rögtön elintézek

SÁRKÁNY S. BANKHÁZA
Budapest VI., Ó-utca 6.
25 év óta törvényszékieleg bejegyzett cég.

Megjegyzés: A XVII-ik sz. játék I-ső osztályú sorsjegyei már megjelentek és kérem egyuttal b. megrendelését, a legjobb és legpontosabb kiszolgálásról előre biztosítom, minde nyereményt azonnal kifizetek — A következő szerencse számokat ajánlom, mert ezek nagy nyeremennyel meg nem let-

2979	12128	12953	16065	35833	44596
51325	58761	80847	99191	101580	105655

Kivágandó

Megrendelő-lap.

SÁRKÁNY S. bankháza Budapest, VI. Ó-utca 6.

Megrendelem önöknél a számu (egész fél negyed nyolcad) sorsjegyet és ennek árát postafutáránnyal küldöm. kérem utánvevni.

A nem kívántat tessék áthuzni.

Név:

Lakhely, u. p.:

Keil-lakk

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

Keil - féle viasz-kenőcs kemény-padló számára
Keil - féle fehér - Glasur - fénymáz 90 f.
Keil - féle arany-fénymáz képereteknek 40 f.
Keil - féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérekutóda) cégnél **Alsólendván.**